

картини, каквito сж предвидени въ програмата.

Човѣкъ е изпратенъ на земята да учи онова, което Богъ е опредѣлилъ. Като не изпълнява тази програма, той грѣши, върши престѫпления. Като се намѣри предъ известна отговорност, човѣкъ се оправдава съ това, че следвалъ своя предначертанъ пѫть. Какъвъ е пѫтътъ, който следва, и кой е начърталъ този пѫть? Ще каже нѣкой, че трѣбва да се ожени, че въ пѫтя му била женитбата. Знае ли той, кой му е опредѣлилъ този пѫть? Да се жени човѣкъ, или да не се жени, това е пѫть, опредѣленъ отъ Бога. Следователно, като приема този пѫть, човѣкъ трѣбва да пита Онзи, Който го е чърталъ, да тръгне ли въ този пѫть, или да не тръгва. На нѣкого Богъ е опредѣлилъ да се жени, на нѣкого не е опредѣлилъ. Какво виждаме въ живота? Обикновено се женятъ тия хора, на които не е опредѣлено да се женятъ; тия пѣкъ, на които е опредѣлено да се женятъ, не се женятъ. Малко хора правятъ това, което имъ е опредѣлено. Въ човѣка има едно естество, което обича да прави тѣкмо това, което му е забранено. Ще се жени, или нѣма да се жени, важно е човѣкъ да върши волята Божия. Не върши ли волята Божия, той е осажденъ на страдания. Искашъ ли да не страдашъ, върши волята Божия. Съ други думи казано: човѣкъ първо трѣбва да изпълни волята на баща си, отъ него да чуе, че е постѣпилъ добре. После той трѣбва да изпълни волята на майка си и отъ нея да чуе, че е по-